

Předmětem této práce jsou funkce diplomatických a konzulárních misí.

Práce je členěna do pěti kapitol, ve kterých je popsána a analyzována právní úprava funkcí diplomatické mise a funkcí konzulárních.

První kapitola pojednává o historii vzniku stálých diplomatických a konzulárních misí a také sleduje, jaké byly jejich funkce z historického pohledu.

Druhá kapitola je zaměřena na diplomatické a konzulární právo a jejich kodifikaci po 2. světové válce. Zabývá se především Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích z r. 1961, Vídeňskou úmluvou o konzulárních stycích z r. 1963 a Úmluvou o zvláštních misích z r. 1969. Návrhy těchto úmluv byly připraveny a diskutovány Komisí pro mezinárodní právo, jejíž nenahraditelnou úlohou v práci popsána.

Třetí kapitola se věnuje diplomatické misi. Nejprve je popisováno zřízení diplomatické mise a její struktura. Největší částí této práce představuje podrobné uvedení funkcí diplomatické mise, které jsou členěny dle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích. Zabývá se i věcnými, místními, časovými, osobními i mimoprávními omezeními funkcí diplomatické mise. Také je zde řešena otázka výkonu konzulárních funkcí diplomatickou misí.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na konzulární úřad, jeho zřízení a strukturu. Nicméně hlavní důraz je kladen na jednotlivé konzulární funkce, které jsou členěny dle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích. V části týkající se konzulární pomoci je uváděna judikatura Mezinárodního soudního dvora. Tato kapitola se zabývá také výkonem diplomatických úkonů konzulárními úředníky.

Pátá kapitola se s ohledem na výkon funkcí diplomatické mise a výkon funkcí konzulárních věnuje obecně požadavkům na diplomatický personál a konzulární úředníky, protože

jejich prostřednictvím jsou tyto funkce vykonávány. Z toho důvodu je také uváděna judikatura Evropského soudu pro lidská práva.